ఏది పెద్ద తప్పు?

సిరులొలికే చిన్నారి మనసులోని మాటల మూట - నెలకొక్కటి..!

ఆరోజు ఎందుకో లంచ్ చాలా తొందరగా అయిపోయింది.. ఇంకా బెల్ కొట్టడానికి బోల్డంత టైం ఉందని ఏదన్నా ఆట ఆడుకుందామని మా ఫ్రెండ్స్ అందరం అనుకుంటుంటే అంతలో శ్రీలత వచ్చి "ఆటలొద్దు కానీ తోటలోకి వెళ్ళి ఏమన్నా కాయలు పడ్డాయేమో చూసొద్దామా?" అంది.

తోటంటే మనం బస్సులో వెళ్ళేటప్పుడో, లేక అత్త వాళ్ళ ఊరికెళ్ళినప్పుడో కనిపించేంత పెద్దది కాదు.. అసలు అక్కడ నాలుగైదు చెట్లే ఉంటాయి.. మా స్కూల్ గోడ లోపలే.. మా క్లాస్ బిల్డింగ్, హాస్టల్ బిల్డింగ్ కూడా దాటేసిన తర్వాత ఆ చివరగా ఉంటుంది.

అసలు అటువైపు ఎవరూ వెళ్ళరు.. అప్పుడెప్పుడో హాస్టల్ వైపు వెళ్ళినప్పుడు శ్రీలతే అక్కడేం చెట్లు ఉన్నాయో చూద్దామని మమ్మల్ని లాక్కెళ్ళింది.. ఆ తోటలో నేరేడు, జామ, చింతకాయ, బూరుగు దూది చెట్లు ఉంటాయి.

ఈవాళ మాత్రం ఎవరూ అంత దూరం రానంటే నేనూ, శ్రీలతే కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్ళాము.. అక్కడక్కడా నేరేడు పళ్ళు రాలి ఉన్నాయి కానీ చూడటానికే అవి బాలేదు.. రాళ్ళతో కొట్టినా కాయలేమీ కింద పడలేదు.. జాంకాయలైతే అసలే లేవు.. "ఇంత దూరం అనవసరంగా వచ్చాం శ్రీలతా" అని నేనంటుంటే నా మాట వినిపించుకోకుండా శ్రీలత మా స్కూల్ కాంపౌండ్ గోడ వైపు వెళ్ళింది.

"సిరీ, ఆ అరటిచెట్టు చూడు" అంటూ తను చూపెట్టిన వైపుకి చూశాను.. మా స్కూల్ గోడకి ఆనుకునే ఉన్న ఇంట్లో ఉన్న అరటిచెట్టు సగం మా స్కూల్ వైపుకి వాలి పోయి ఉంది.. దానికి మూడు అరటి గెలలు కూడా వున్నాయి.

"ఏంటీ అరటిపళ్ళు కోసుకుందామా? అవి ఇంకా చాలా పచ్చిగా ఉన్నాయి కదా!" అన్నా.

"అహ.. అరటి పళ్ళు కాదు ఆ అరటి పువ్వులు చూడు.. చాలా పెద్దగా భలే ఉన్నాయి" అని శ్రీలత అంటే "దాన్నేం చేసుకుంటాం!?" అర్థం కాక అడిగాను తనని..

"ఏం చేసుకుంటాం ఏంటి.. అరటి పువ్వుతో కూర భలే ఉంటుంది తెలుసా" అంది.

అరటిపువ్వుతో కూరా! నేనెప్పుడూ వినలేదు.. అమ్మ ఎప్పుడూ చేయలేదు.. మా చుట్టాల ఇంట్లో కూడా తిన్నట్టు గుర్తులేదు నాకు.

అందుకే "నాకొద్దులే శ్రీలతా.. అది నువ్వే తీసుకో" అని చెప్పా.

"నిజంగానా! మొత్తం నేను తీసుకోనా? మళ్ళీ కాసేపాగి సగం ఇవ్వమని అడగవుగా" అంది.

"అబ్బా నిజంగా అడగను.. ప్రామిస్" అని నేను చెప్పగానే గబగబా ఆ అరటిపువ్వు ఉన్న కొమ్మని మాకు అందేట్లు కిందకి లాగి పట్టుకుని "సిరీ, అక్కడ కాడ దగ్గర పట్టుకుని కొయ్యి" అంది..

కాస్త గట్టిగా అటూ ఇటూ ఊపగానే వచ్చేసింది అరటిపువ్వు.. నేనెప్పుడూ అరటిపువ్వుని అంత దగ్గర నించి చూడలేదు.. దాన్ని అటూ ఇటూ తిప్పుతూ "భలే ఉంది కదా!" అన్నా.

"అవును కానీ చాలా పెద్దగా ఉంది.. ఇప్పుడు దీన్ని పట్టుకుని క్లాస్ వరకూ వెళ్ళడం ఎలా?" అంటూ శ్రీలత చుట్టూ చూసింది.. మళ్ళీ నావైపు తిరిగి "ప్చ్ ఇక్కడ పాత పేపర్లు కూడా ఏమీ లేవు.. సిరీ, నీ స్కర్ట్ కి చాలా కుచ్చులు ఉన్నాయి కదా.. నువ్వు పక్కనే స్కర్ట్‌లో చుట్టేసి పట్టుకుని పద.. నేను నీ పక్కనే నడుస్తాను.. అప్పుడు ఎవరికీ కనిపించదు" అంది.

అసలు కనిపించకుండా ఎందుకు పట్టుకోవాలో నాకర్థం కాలేదు.. కానీ మా లంచ్ టైం అయిపోయినట్లు దూరంగా ఫస్ట్ బెల్ కొట్టారు.. మూడో బెల్ కల్లా టీచర్ వచ్చేస్తారు.. అందుకే ఇంక ఏం మాట్లాడకుండా తను చెప్పినట్లే ఆ అరటిపువ్వుని నా స్కర్ట్‌లో చుట్టేసి, ఇద్దరం పక్కపక్కనే నడుచుకుంటూ వచ్చేసాం.

క్లాస్ లోకి వెళ్ళగానే శ్రీలత గబగబా పువ్వుని నా దగ్గర నించి తీసుకుని, తన లాంగ్ నోట్‌బుక్ లోంచి 4, 5 పేజీలు బరబరా చింపి, వాటిలో దాన్ని చుట్టేసింది. అంతలో క్రాంతి చూసి "ఏంటది శ్రీలతా?" అనడిగింది.

శ్రీలత వెంటనే "ఏం లేదు.. మేమిందాక వెళ్తుంటే మాతో రాలేదుగా.. అందుకే మేమేమి నీకు చెప్పం.. కదా సిరీ!" అని నా వైపు చూసి నవ్వింది.

నాకది నచ్చలేదు. క్రాంతి కూడా మా ఫ్రెండ్ కదా! అందుకే టీచర్ క్లాస్ లోకి వచ్చి మమ్మల్ని బుక్స్ తీయమని చెప్తుంటే నేను క్రాంతికి అరటిపువ్వు గురించి చెప్పేశా.

"అవును మీరు చేసుకుంటారా దానితో కూర?" అనడిగితే తను మాత్రం "అమ్మో! అయితే మీరు దొంగతనం చేశారన్నమాట!" అని కళ్ళు ఇంత పెద్దవి చేసి నావంక చూసింది. క్రాంతి కళ్ళు అలా పెద్దవి చేస్తే నాకు చాలా భయం. సినిమాల్లో చూపించే అమ్మవారి కళ్ళు గుర్తొస్తాయి. ఇప్పుడు తను అన్నది వింటే ఇంకా భయం వేసింది!

"దొంగతనం ఏంటి!? అక్కడుంటే కోసుకొచ్చాం.. అంతే!" అని నేనంటే క్రాంతి వెంటనే "కానీ అది వేరే వాళ్ళ ఇంట్లోది కదా.. వాళ్ళని అడగకుండా కోసుకుంటే మరి అది దొంగతనమే కదా" అనడిగింది.. మళ్ళీ తనే "దొంగతనం కాకపోతే అలా ఎవరికీ కనబడకుండా దాచి ఎందుకు తెచ్చారు?" అని ఈసారి కళ్ళు పైకి లేపి అడిగింది.

నేను వెంటనే "నేను కాదు, శ్రీలతే అలా తెద్దామని చెప్పింది" అని చెప్పాను.. "మరి అయితే శ్రీలతే ఎందుకు తన స్కర్ట్ లో దాచుకుని తీసుకుని రాలేదు? అంటే తనకి కూడా తెలుసు మీరు దొంగతనం చేసారని.. ఎవరన్నా పట్టుకుని అడిగితే తను అంతా నీ మీదే తోసేసేది తెలుసా!" అని గుసగుసగా చెప్పింది.

"శ్రీలత అలా ఏం చెయ్యదు" అని డబాయించి చెప్పాగానీ నాకు అనిపించింది. నన్నే కోయమంది.. నన్నే దాచి తీసుకురమ్మంది.. అంటే శ్రీలతకి తెలుసా మేం చేసింది దొంగతనమని!! అప్పటికే క్రాంతి చాలా సార్లు అనేసింది 'దొంగతనం చేశారు' అని. నాకు భయంగా అనిపించింది.

మళ్ళీ క్రాంతి నావైపు చూసి 'సిరీ, నువ్వు వెళ్ళి మన టీచర్ కి చెప్పేయ్" అంటే "నేనెందుకు చెప్పాలి? దాన్ని నేను మా ఇంటికి తీసుకెళ్ళడం లేదుగా!" అని అలానే కూర్చున్నా.

"నీ ఇష్టం.. నా ఫ్రెండ్ అని చెప్తున్నా.. పైనించి దేవుడు అన్నీ చూస్తూనే ఉంటాడు.. మనం దొంగతనం అంటే, మనది కాని వస్తువుని ఎవరికీ తెలియకుండా తీసుకుంటే ఆయన ఏం చేస్తాడో తెలుసా!?" అనడిగింది.

"తెలీదు.. అసలివన్నీ నీకెవరు చెప్పారు" అన్నా.

"మా బామ్మ చెప్పిందిలే.. మనం దొంగతనం చేస్తే దేవుడు వేరేవాళ్ళు మన దగ్గరి నించి, మనకిష్టమైంది దొంగతనం చేసేట్లు చేసి మనల్ని పనిష్ చేస్తాడు" అంది..

నాకు భయం ఇంకా ఎక్కువైంది.. ఇంక శ్రీలత మీద చాలా కోపం కూడా వచ్చింది.. అంతా తన వల్లనే! తప్పులన్నీ నాతో చేయించి తను మాత్రం చక్కగా కూర తింటుంది!!

అంతలో క్రాంతి "ఏయ్ సిరీ, నీ స్కర్ట్‌కి చూడు ఏదో అంటుకుంది" అని చూపించింది.. మట్టిలో పడ్డట్టుగా అరటిపువ్వు చుట్టిన చోటంతా పైనించి కింద వరకూ పెద్ద పెద్ద మచ్చలు పడ్డాయి!

ఆరోజు సాటర్ డే కాబట్టి మాకు ఫుల్ వైట్ డ్రెస్! అందుకే ఆ మచ్చలు ఇంకా బాగా కనబడుతున్నాయి.. నాకైతే కాళ్ళు వణకడం మొదలుపెట్టాయి..

"మేమెక్కడా మట్టిలో ఆడలేదు కదా.. ఇవెలా అంటుకున్నాయి?" అని క్రాంతి వైపు ఏడుపు మొహం వేసుకుని చూసాను.

"అవి మట్టి మరకలు కాదు.. అరటిపువ్వు పసరు.. అంటుకుంటే పోవటం చాలా కష్టం!" మళ్ళీ కళ్ళు పెద్దవి చేసింది..

నాకెందుకో క్రాంతి మీద కూడా బాగా కోపం వస్తుంది.. ఏదీ మంచిగా చెప్పటం లేదు ఇవాళ! అయినా ఏంటో, ఇలాంటివన్నీ తనకు ఎలా తెలుస్తాయో!

సాయంత్రం ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి.. 'అమ్మ డ్రెస్ ఎలా పాడైంది?' అంటే ఏం చెప్పాలని.. దొంగతనం చేసానని తెలిస్తే అస్సలూరుకోదు.. నాన్న అయితే బెత్తం బయటికి తీస్తారు!

రిక్షా దిగుతూనే భయంగా ఇంట్లోకి చూశా.. అమ్మ ముందు గదుల్లో కనిపించలా.. అంతే గబా గబా స్కూల్ డ్రెస్ మార్చుకుని ఆ బట్టల్ని విడిచిన బట్టల బుట్టలో అడుక్కి తోసేసా..

'హమ్మయ్య, రేపు చాకలి ఈ బట్టలన్నీ ఉతికేస్తుంది.. అమ్మ చూడకుండానే ఆ మచ్చలన్నీ పోతాయి' అనుకున్నా.. అప్పుడు కొంచెం గెంతుకుంటూ అమ్మెక్కడ ఉందో చూడటానికి వెళ్ళాను.

కానీ మరుసటిరోజు ఆదివారం సాయంత్రం అమ్మ ఉతికిన బట్టలు మడత పెడుతూ "సిరీ, నీ వైట్ స్కర్ట్ నిండా ఈ మచ్చలేమిటే!" అని అడిగేసరికి పక్కనే బొమ్మలు గీసుకుంటున్న నాకు మళ్ళీ కాళ్ళు వణకడం మొదలుపెట్టాయి..

"అదా! నిన్న లంచ్ లో ఆడుకుంటుంటే బురద నీళ్ళల్లో పడ్డానమ్మా" అని ఏంటో నోటికి వచ్చింది అనేసాను..

"బురదలోనా!? వర్షాల్లేవని అందరూ గగ్గోలు పెడుతుంటే నీకు బురద నీళ్ళు ఎక్కడనించి వచ్చాయి? అయినా మీ స్కూల్లో చిన్న కాయితం ముక్క పడేసినా ఫైన్ వేస్తారు కదా.. అలాంటిది పిల్లలాడుకునే గ్రౌండ్స్ లో బురద నీళ్ళు ఎలా వదిలేసారు!?" కాస్త గట్టిగా అడిగింది..

"గ్రౌండ్స్ లో కాదమ్మా.. హాస్టల్ పక్కనున్న తోటలో ఆడుకుంటుంటే పడ్డాను" అని నేను చెప్తే "అంత దూరం వెళ్ళి ఆడుకోవాల్సిన అవసరం ఏమొచ్చింది?" అంటూ అమ్మ ఇంకా ఏదో అడగబోతుంటే నాన్న "అబ్బా! పిల్లలు ఎక్కడ పడితే ఆడుకుంటారు.. ముందు దానికి దెబ్బలేమైనా తగిలాయేమో చూడు" అన్నారు..

నేను వెంటనే "లేదు నాన్నా.. దెబ్బలు అస్సలు తగల్లేదు.. నొప్పి ఉంటే నిన్నే అమ్మకి చెప్పేదాన్ని" అని తల అడ్డంగా గబగబా ఊపేస్తూ చెప్పాను..

అమ్మ మాత్రం "మీకేం బానే చెప్తారు కబుర్లు.. మల్లెపువ్వులా ఉండే తెల్ల స్కర్ట్ మీద ఈ మరకలు వదిలించేసరికి నా తల ప్రాణం తోక్కొస్తుంది" అంటూ విసుక్కుంటూ ఆ స్కర్ట్ పట్టుకెళ్ళింది.. మళ్ళీ ఉతకడానికి కాబోలు! నేను మాట్లాడకుండా తల వంచుకుని బొమ్మలు గీసుకుంటూ కూర్చున్నా..

రెండు రోజుల్లో ఆ స్కర్ట్ తీసుకొచ్చి నాన్న ముందు పెడుతూ "ఇక నా వల్ల కాదండి ఈ మచ్చల్ని పోగొట్టడం.. వేడినీళ్ళల్లో నానేసాను.. మన చాకలి చెప్పిన చిట్కాలన్నీ వాడాను.. ఉహూ.. కొంచెం కూడా వదల్లేదు.. ఇంకోటి కొనాల్సిందే. అయినా ఆ బురదేం బురదండి బాబు.. తుమ్మ జిగురులా పట్టి వదలనంటుంది!" అని అమ్మ చెప్తుంటే నేను 'అరటిపువ్వు పసరు గురించి క్రాంతి చెప్పింది నిజమే అన్నమాట!' అనుకున్నా..

"ఈ వారం సెకండ్ సాటర్ డే కాబట్టి ప్రోబ్లెం లేదు" అని అమ్మ హడావిడి పడతూ తర్వాత వైట్ డ్రెస్ సాటర్ డే కల్లా కొత్త స్కర్ట్ కుట్టించేసింది.. ఇంకెప్పుడూ నేను వెనకనున్న తోట వైపు వెళ్ళకూడదనుకున్నా..

"రేపు మాకు సెలవమ్మా" నానీ అరుచుకుంటూ వెళ్ళాడు ఇంట్లోకి.. "అవునురా, కృష్ణాష్టమి కదా" అని అమ్మ చెప్తూండగానే ఫోన్ మోగింది. నేను పరిగెత్తుకెళ్ళి తీసి "హలో" అనగానే అటువైపు నించి "ఎవరూ సిరీ?" అని అమ్మమ్మ గొంతు వినిపించింది..

వెంటనే అమ్మని పిలిచి ఫోన్ ఇచ్చేసా.. అమ్మ "సర్లే.. నానీగాడు కూడా ఇప్పుడే అడుగుతున్నాడు సెలవెందుకని.. సాయంత్రం స్నానం అవగానే వస్తాం" అని పెట్టేసింది..

నాకర్థం అయిపోయింది.. "ఓ అయితే రేపు నానీ చిన్ని కృష్ణుడవుతాడు కదా!" అని నేనగానే "కరెక్ట్.. నీకెన్ని తెలివితేటలే సిరీ" అని అమ్మ నవ్వుతూ "రేపు అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో అడుగులేసి రావాలి మరి" అంది.

ప్రతి కృష్ణుడి పుట్టినరోజుకీ అమ్మ నానీని అచ్చు కాలెండర్ లో ఉన్న చిన్ని కృష్ణుడిలా తయారుచేస్తుంది.. తర్వాత సాయంత్రం అమ్మమ్మ వాళ్ళింటికి వెళ్ళి గేట్ నించి పూజ గది వరకు వీడితో అడుగులేయించి, అమ్మమ్మ పెట్టిన అప్పచ్చులు తినేసి వస్తాం. రాగానే మా ఇంట్లో కూడా అమ్మ వాడితో అడుగులు వేయిస్తుంది.

అదేదో బియ్యం పిండి నీళ్ళంట, అవి ప్లేట్ లో పోసి, వాడిని ఆ ప్లేట్ లో నించోబెట్టి, కాళ్ళు ముంచి వేయిస్తారు అడుగులు.. ఒకసారైతే నేను బాగా గొడవ చేసానంట నేను వేస్తానని.. కానీ తమ్ముడు అబ్బాయి కదా అందుకే వాడే వెయ్యాలని అమ్మ చెప్తుంది.

మరుసటి రోజు పొద్దున్నే మా ఇద్దరికి తలస్నానాలు చేయించేసి, పూజ సాయంత్రం అని చెప్పి ఆడుకోవడానికి పంపేసింది.. సాయంత్రం మాములు స్నానం చేయించి ముందు వాడిని రెడీ చేసింది.. వాడికి ఆ పంచె లాంటి పాంట్ లూజ్ అయిందంట.. మాటాడితే పైకి లాక్కుంటూ చేతిలో ఒక బెత్తం లాంటిది పట్టుకుని తిరిగేస్తున్నాడు.. ఆ బెత్తం కృష్ణుడి చేతిలో ఉండే ఫ్లూట్ అంట!

అమ్మ నాకు పట్టులంగా వేసి గొలుసు పెడుతుంటే నేను "అమ్మా, నాకు ఈ చిన్న గొలుసు వొద్దు.. బారు గొలుసు వేయమ్మా" అనడిగాను.. "మొన్న పండగకి వేసుకున్నావు కదే. అయినా ఎప్పుడూ ఆ గొలుసేనా!" అని విసుక్కుంటూనే బారు గొలుసు వేసింది.

తర్వాత నాన్న మమ్మల్ని తీసుకెళ్ళి అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో దింపి పనుందని వెళ్ళిపోయారు.. అమ్మమ్మ నానీ కృష్ణుడి పాదాలు వేయించి, పూజ చేసుకుని మాకు ప్రసాదాలు పెట్టింది.. "ఇద్దరూ ఇవాళ తెగ ముద్దొస్తున్నారే" అని మా ఇద్దరికీ దిష్టి తీసింది.. అంతలో అమ్మ ఫోన్ చేసిందనుకుంటా, అమ్మమ్మ మాట్లాడుతూ "మీ నాన్నగారింకా రాలేదే. ఒక 10 నిమిషాల్లో పంపిస్తాలే" అని చెప్తుంది.

అటునించి అమ్మ ఏమందో మరి అమ్మమ్మ "సరే మరి" అని ఫోన్ పెట్టేసి మావైపు తిరిగి "తన పూజకి టైం అవుతుందంట మీ అమ్మ మిమ్మల్ని ఇంటికి వచ్చేయమందిరా.. మరి జాగ్రత్తగా వెళ్ళగలరా?" అనడిగింది..

"ఎందుకెళ్ళము అమ్మమ్మా.. ఎప్పుడూ వెళ్ళినట్లే పక్కనే నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోతాము" అని నేను, నానీ గెంతుకుంటూ బయటికొచ్చి చెప్పులు వేసుకుంటుంటే "అదిగో ఆ పరుగులే వద్దు.. నిదానంగా ముందూ వెనకా చూసుకుంటూ వెళ్ళండి" అమ్మమ్మ గట్టిగా చెప్పింది.

మేమిద్దరం చేతులు పట్టుకుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తున్నాం.. మధ్యమధ్యలో కొంతమంది ఆంటీలు ఆగి నానీని చూసి "చిన్ని కృష్ణుడు భలే ముద్దుగా ఉన్నాడు" అని బుగ్గలు పిండి వెళ్తున్నారు.

అంతలో ఒక సైకిల్ అబ్బాయి స్పీడ్ గా మావైపే వచ్చేస్తుంటే మా ఇద్దరికీ భయం వేసి అక్కడే నిలబడిపోయాం.. ఆ అబ్బాయి సైకిల్ని అటూ ఇటూ ఊపేస్తూ నా పక్కనే వచ్చి ఢామ్మని పడ్డాడు. అటు జరగబోయి పట్టులంగా అడ్డుపడి నేనూ ఢామ్మని పడ్డాను.. ఆ అబ్బాయి వెంటనే లేచి నన్ను కూడా లేవదీసి నా బట్టలకి అంటిన మట్టి దులుపుతూ "సారీ పాపా, నా సైకిల్ బ్రేక్ పనిచెయటంలేదు.. దెబ్బలు తగిలాయా నీకు?" అనడిగాడు.

నేను తల అడ్డంగా ఊపితే, "నిజంగా సారీ అమ్మా.. ఈ అబ్బాయి మీ తమ్ముడా? చాలా ముద్దొస్తున్నాడు..ఇదిగో ఈ చాక్లెట్లు తీసుకోండి.. తింటూ ఇంటికెళ్ళండి" అని జేబులోంచి చాలా కాడ్బరీ చాక్లెట్లు తీసి ఇచ్చాడు.

"వద్దండీ.. వేరే వాళ్ళిచ్చినవి తీసుకుంటే మా అమ్మ తిడుతుంది" అని నేను నానీ చెయ్యి పట్టుకుని గబగబా లాక్కెళ్ళిపోయాను.

ఇంటికి వెళ్ళగానే అమ్మ "అమ్మయ్యా, వచ్చేశారా! ముందు వెళ్ళి కాళ్ళు కడుక్కురండి" అని మేమొచ్చాక నానీతో మా ఇంట్లో కూడా అడుగులు వేయించింది.. తర్వాత "బయటకి వెళ్ళకండి. హారతి తీసుకోవాలి" అని పూజ చేసుకోవడానికి వెళ్ళిపోయింది.. కాసేపైన తర్వాత గంట మోత వినబడగానే అమ్మ పిలవకుండానే మేమిద్దరం పూజ గదిలోకి పరిగెత్తాం.

హారతి కళ్ళకద్దుకుని, దేవుడికి దండం పెట్టుకోగానె అమ్మ ప్రసాదం పళ్ళెంతో రెడీ గా ఉంది. లడ్డూని సంగం చేసి నా చేతిలో పెట్టగానే నేను నోట్లో వేసుకోబోతుంటే "అదే వద్దనేది.. కళ్ళకద్దుకో ముందు" అని చేతిని పట్టి ఆపేసింది.

ఇంకో సగం నానీకి ఇవ్వబోతూ మళ్ళీ నావైపు తిరిగి "సిరీ, నీ గొలుసేమైంది?" అనడిగింది.. నేనూ మెడ మీద చెయ్యి పెట్టుకుని చూసా.. గొలుసు తగల్లేదు!!

"ఏమో అమ్మా" అంటే "ఏమో ఏంటే! అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో ఏమైనా తీసావా?" అని అడుగుతూ గబగబా అమ్మమ్మకి ఫోన్ చేసింది.

"అసలు తీయలేదా? అయితే కాస్త ఇల్లంతా వెతుకమ్మా.. నేను కూడా ఇక్కడ వెతుకుతాను" అని నన్నూ, నానీని టీవి రూంలో వెతకమని తను ఇంటి ముందు వెతకడానికి వెళ్ళింది.

ఇల్లంతా వెతికాము అయినా ఎక్కడా కనబడలేదు.. అంతలో అమ్మమ్మ, తాతయ్య కూడా వచ్చేసారు.. "మా ఇంట్లో ఎక్కడా లేదే తల్లీ. అయినా నాకు బాగా గుర్తు, బయలుదేరినప్పుడు దీని మెడలో గొలుసు చూసినట్లు.. వచ్చేటప్పుడు దారంతా చూసుకుంటూనే వచ్చాము.. మధ్యలో ఎక్కడైనా జారిపడిందేమోనని" అని చెప్పారు.

నాన్న లోపలికొస్తూనే మమ్మల్ని చూసి "ఏంటీ హడావిడి?" అనడగగానే అమ్మ నా గొలుసు సంగతి చెప్పింది.

నాన్న నన్ను పక్కకి లాగి "సిరీ సరిగ్గా గుర్తు తెచ్చుకో.. ఆటల్లో ఎక్కడన్నా గొలుసు పట్టేసినట్లు అనిపించిందా?" అన్నారు.. నేను తల అడ్డంగా ఊపాను.

"మరైతే రోడ్డు మీద వచ్చేటప్పుడు పరుగులు పెట్టుకుంటూ వచ్చారా?" అంటే నేను "లేదు నాన్నా, ఇద్దరం చేతులు పట్టుకునే నడుచుకుంటూ వచ్చాము" అన్నాను.

పక్కనించి నానీ "కానీ ఆ సైకిలబ్బాయి గుద్దినప్పుడు పడ్డావు కదక్కా" అన్నాడు.

వెంటనే అందరూ "ఏ సైకిలబ్బాయి?" అనడగగానే నానీ అంతా చెప్పి "ఆ అబ్బాయి చాక్లెట్లు ఇచ్చినా వద్దని అక్క నన్ను లాక్కొచ్చేసింది నాన్నా" అన్నాడు.

"అయితే గొలుసు ఖచ్చితంగా అక్కడే పడి ఉంటుంది" అని అమ్మ అనగానే నాన్న "ఇంకెక్కడ గొలుసు! ఈ పాటికి ఆ రాస్కెల్ ఏ మార్వాడీ దగ్గరో దాన్ని అమ్మేసి ఉంటాడు" అన్నారు.

అమ్మమ్మ తాతయ్య వెంటనే "అవును ఖచ్చితంగా ఆ దొంగ వెధవ పనే ఇది.. లేకపోతే వాడి దగ్గర టైంకి చాక్లెట్లు ఎలా

వస్తాయి!?" అని అంటుంటే అమ్మేమో "అప్పటికీ నాన్నగారు వచ్చేదాక ఆగమని నువ్వు చెప్పినా నేనే వినకుండా పంపించేయమన్నానమ్మా.. అంత ఎండగా ఉంది.. పైగా జనాలు ఎప్పుడూ తిరుగుతూనే ఉంటారు.. భయమేముంది అనుకున్నా!" అని చీర కొంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుంది.

నాన్నేమో నానీని తీసుకుని ఆ సైకిలబ్బాయి గురించి ఆ సందులో ఉండే కొట్ల వాళ్ళని అడుగుతానని వెళ్ళారు.

"మళ్ళీ అది చేయించాలంటే ఇప్పట్లో అయ్యే పనేనా!" అని అమ్మ దిగులుగా అంటుంటే తాతయ్య "ఉరుకో లక్ష్మీ.. గొలుసు పొతే పోయింది.. పిల్లలు క్షేమంగా ఉన్నారు.. వాడు పిల్లల్ని ఏమైనా చేసుంటే ఏమయ్యేది!?" అని అనగానే అమ్మ వెంటనే నన్ను దగ్గరకి లాక్కుని ముద్దు పెట్టుకుంటూ "నిజమే నాన్నా, వీళ్ళిద్దరికీ ఏం కాలేదు" అంది.

కాసేపాగి నాన్నా, నానీ తిరిగి రాగానే అమ్మమ్మా వాళ్ళు వెళ్ళి పోయారు.. అమ్మ మాకు అన్నం పెట్టి, మా కొత్త బట్టలు బట్టల స్టాండ్ మీద వేస్తూ "సిరీ, నీ పట్టులంగా జరీ చూడు ఎలా పీలికల్లాగా వచ్చేస్తుందో! నీ దగ్గర బట్టలు అస్సలు ఆగవు కదా.. మొన్నటికి మొన్న వైట్ స్కర్ట్ నిండా మచ్చలు చేసుకొచ్చావు" అంటుంటే నాకు వెంటనే ఆ రోజు క్రాంతి చెప్పింది గుర్తొచ్చింది.

'మనది కాని వస్తువుని ఎవరికీ తెలియకుండా తీసుకుంటే దేవుడి మన దగ్గరనించి వేరేవాళ్ళు మనకిష్టమైంది తీసేసుకునేట్లు చేస్తాడు'!

'అవును అందుకే ఇవాళ నాకిష్టమైన బారు గొలుసు పోయింది.. అమ్మ ఏడ్చింది పాపం.. నా వల్లే జరిగింది' అనుకున్నా.. మళ్ళీ అరటిపువ్వు కోసిన రోజు అనిపించినట్లే భయం వేసింది.. ఇంక ఏడుపు కూడా బాగా వచ్చేసింది.

నేనలా గట్టి గట్టి గా ఏడుస్తుంటే అమ్మా నాన్నా ఇద్దరూ నా దగ్గరికి వచ్చేసి "ఏమైంది ఏమైంది" అని అడుగుతున్నారు.. నాన్నేమో "భయపడినట్లుంది" అంటే "తల్లీ, పిచ్చి గొలుసు పోతే పోయింది.. ఏడవకు... నువ్వు మా దగ్గరే ఉన్నావు కదా.. అస్సలు భయం లేదు ఇంక" అని అమ్మ చెప్తుంటే నేను "అది కాదు.. నేను.. నేను దొంగతనం చేసాను.. అందుకే దేవుడు నా గొలుసు పోగొట్టాడు" అని ఇంకా పెద్దగా ఏడవటం మొదలు పెట్టాను.

"దొంగతనం ఏమిటీ?" నాన్న అమ్మ వంక చూస్తూ అడిగారు.. "నాకేం తెలుసు? దాన్నే అడగండి" అని "సిరీ ఏం దొంగతనం చేసావే?" కోపంగా అంది.

నేను శ్రీలతతో కలిసి అరటిపువ్వు కోసుకొచ్చిన సంగతంతా చెప్పాను.. "అయితే స్కర్ట్ మీద పడినవి బురద మరకలు కాదా!" అని అమ్మ ఇంకా కోపంగా ఏదో అనబోతుంటే నాన్న "సర్లే ఏడుపు ఆపి వెళ్ళి పడుకో.. రేపు మాట్లాడదాం" అన్నారు.. నేను అయినా ఏడుస్తానే ఉన్నా.

"ఏడుపు ఆపమని చెప్పింది నీక్కాదూ" అని నాన్న గట్టిగా అరవగానే నాకు భయం వేసి టక్కున ఆపేసి నా మంచం దగ్గరికి వెళ్ళిపోయా.

తర్వాత రోజు స్కూల్ నించి ఇంటికొచ్చేసరికే నాన్న ఇంట్లో ఉన్నారు.. మమ్మల్ని చూస్తూనే 'సిరీ, బట్టలు మార్చుకుని ఇటా" అన్నారు.. కోపంగా ఉన్నారని అర్థం అయిపోయింది!

నేను వెళ్ళగానే "చేతులు కట్టుకుని నించో" అని "నువ్వు చేసింది ఒక తప్పు కాదు, రెండు! ఏంటో తెల్సా" అనడిగితే తెలీదన్నట్లు తల అడ్డంగా ఊపాను.. కాళ్ళు అయితే ఒకచోట ఉండటంలేదు.

"దొంగతనం.. అబద్దం చెప్పడం" అని మళ్ళీ నాన్నే చెప్పారు.. "ఎన్నిసార్లు చెప్పాను.. నీది కాని వస్తువు మీద చెయ్యి వేయొద్దని! అయినా ఆడుకోవడానికి అలా చెట్లలోకి పుట్లలోకి వెళ్ళాల్సిన అవసరం ఏమొచ్చింది!! పైగా ఇంటికొచ్చి ధైర్యంగా మాతోనే అబద్దమా, బురదలో పడ్డానని!" అని నాన్న మొహం కోపంగా పెట్టి మాట్లాడుతుంటే నాకు కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు కారిపోతున్నాయి.

"ఆ మరకలు పోగొట్టడానికీ, మళ్ళీ గబగబా కొత్త స్కర్ట్ కుట్టించడానికి మీ అమ్మ ఎంత హైరానా పడిందో నీ కళ్ళతో చూస్తూనే ఉన్నావు. అయినా నోరు తెరిచి అసలు జరిగింది ఇదని చెప్పావా.. లేదు!" ఇంకా గట్టిగా అరిచారు.

నాన్నకి బాగా అంటే బాగా కోపం వచ్చిందని తెలిసిపోయింది నాకు. "సారీ నాన్నా, ఇంకెప్పుడూ అబద్ధం చెప్పను. ప్రామిస్" అని ఏడుస్తూనే చెప్పాను.

"ఇంత లేరు అప్పుడే ఈ ప్రామిస్‌లొకటి! ముందా ఏడుపాపి మొహం కడుక్కుని రా" అన్నారు. అక్కడ నించి వెంటనే పరిగెత్తాను.

నీళ్ళ పంపు దగ్గరే కావాలనే మొహం 4 సార్లు కడుక్కుని, కాళ్ళు కూడా మళ్ళీ కడుక్కున్నా.. ఇంట్లోకి వెళ్ళాలంటే నాన్న కోపంగా ఉన్న మొహమే గుర్తొస్తుంది.

నెమ్మదిగా వెనక నించి వెళ్ళబోతే వంటగదిలో నాన్న అమ్మతో అంటున్నారు "ఒకటీ రెండు దెబ్బలు తప్ప ఎప్పుడన్నా వీళ్ళని చితకబాదడం.. భయపెట్టడం లాంటివి చేసామా అసలు! వాళ్ళల్లో కలిసిపోయి మంచీ చెడ్డా నేర్పిస్తామే! అయినా మన దగ్గర చిన్న చిన్న విషయాలు కూడా దాచే రోజు వచ్చిందంటే నాకు బాధగా ఉంది".

నిజమే కదా! ఎప్పుడన్నా చిన్నగా కోప్పడటం తప్ప అమ్మా నాన్నా మమ్మల్ని ఎప్పుడూ కొట్టరు.. మా రేఖా వాళ్ళ నాన్న గారైతే ఎదైనా తప్పు చేస్తే చాలు బెత్తం పట్టుకుని కొడతారు.. అసలు అంతా క్రాంతి వల్లే జరిగింది! తనే వాళ్ళ బామ్మ గారు చెప్పినవన్నీ నాకు చెప్పి నన్ను భయపెట్టేసింది.. తనేమి అనకపోతే ఆ రోజు ఇంటికి రాగానే అమ్మకి మరకల గురించి చెప్పేసేదాన్ని.. అవును తప్పంతా క్రాంతిదే! నాకు కొంచెం భయం తగ్గింది. నాన్నకి ఇంకెప్పుడూ ఇంత కోపం తెప్పించనుగాక తెప్పించను అనుకున్నా.

నాన్న మళ్ళీ పిలిచి "ఇంతకీ నీ పనిష్మెంట్ ఏంటో తెల్సా? వారం రోజులు ఇంటికి రాగానే టేబుల్స్, 2 పేజెస్ కాపీ రైటింగ్ రాసి నాకు చూపించాలి.. మళ్ళీ అబద్ధం ఆడినట్లు తెల్సిందో ఈసారి ఇలా టేబుల్స్ రాయించను.. వీపు చిట్లిపోతుంది జాగ్రత్త" అన్నారు.

"అలాగే నాన్నా" అని తల ఊపి నేను నా బుక్స్ తెచ్చుకోవడానికి వెళ్తుంటే నాన్నే "ఇంకో విషయం.. నిన్న నీ గొలుసు పోయినదానికి, నువ్వు చేసిన పనికీ అస్సలు సంబంధం లేదు.. అలాంటి పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు మానెయ్యి" అన్నారు.

టేబుల్స్ రాసుకుంటుంటే నాకు అనిపించింది 'ఇంతకీ నాన్నకి నేను అరటిపువ్వు కోసినందుకు అంత కోపం వచ్చిందా లేక స్కర్ట్‌కి అయిన మచ్చల గురించి చెప్పనందుకు వచ్చిందా!?!?' మరి ఏది పెద్ద తప్పో మాత్రం నాకు తెలీలేదు! ఇవాళ నాన్నని అడిగే ధైర్యం కూడా లేదు.. నా పనిష్మెంట్ అవ్వగానే అడుగుతాను.

నాన్న కాదని చెప్పినా ఈ సంగతి గురించి క్రాంతి వాళ్ళ బామ్మ గారు చెప్పిందే రైటు! పాపం ఆ సైకిలబ్బాయికి తెలీదు, దేవుడు అంతా చూసేసాడని! ఇంకొన్ని రోజుల్లోనే తన దగ్గరనించి కూడా ఏదన్నా పోతుందని!!

ఇంతకీ నేనెవరంటే...

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్.. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్. కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు..
నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ ' 'నాని బంగారూ ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం ! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమౌతోంది..బై..